

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095090608.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

En søjle, der stod midt imellem menneskene og knejsede — gud ved, over hvad — og som man forsigtig gik langt uden om. Måske var han en statue over sig selv, et vandrede monument, der undrede nogle og interesserede ingen. Som skåret ud i træ stod han, begravet i sig selv, ubevægelig, stirrende langt bort. Ventede han noget? Nej, han grundede over sig selv. Vi véd ikke, hvad der var i vejen med ham, vi tog os ikke af ham, for vi kunde ikke bruge ham. Han hade en fejl, som vi ikke kender. Måske var det den, der optog ham, når han stod bøjet over sin sjæls gåde, lyttende med tilbageholdt åndedræt og med hele sin energi rettet bort fra verden og fra os andre. Han var lisom en sfinks nedsunken, halvvejs begravet i golde spekulationers sand. Nej, hvad skulde vi med ham? Ned med dig, sa vi; forsvind du endelig fuldstændig i dit sand, og kom aldrig mer til syne! Nu er han borte; lad os komme videre; vi har ikke tid til at gætte gåder. Der er mennesker nok, man kan forstå.